

ప్రేమికులు

- బి. ఎస్. రాములు

చేంద్రయ్య మగ్గం నేయడం మానేసి ఇప్పుడు చిన్నకొడుకు ఆనంద్తోపాటు మెడికల్ షాపులో కూర్చుంటున్నాడు. అరవింద్ చాలా మంచి డాక్టర్ అని పేరొస్తూ పేషంట్ల రాక పెరుగుతున్న కొద్దీ ఇంటిల్లిపాదికీ సంతోషంగా ఉంది. తల్లి దేవక్క ఊరకే ఉండలేక కోడలు సావిత్రీకి బీడీలు చేయడంలో సహకరిస్తోంది. ఇక అరవింద్ పెళ్ళి చేసుకుంటే నిశ్చింతంగా గడపొచ్చు అని తల్లిదండ్రుల ఆరాటం.

విదే అపరేషన్ చేసి రాత్రి తొమ్మిది దాటక ఇంటికి చేరాడు అరవింద్. అందరూ అతని కోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్టు కూర్చున్నారు. దేవక్క అందరికీ భోజనం వడ్డించింది. ఆదాయం పెరిగినా భోజనంలో పెద్ద మార్పేమీ లేదు. అన్నం, పప్పు, ఒక కూర గాయ, కాస్త పెరుగు.

“అరుణ మన ఇంట్ల కల్పిపోయినట్టు ఉంటుంది. అరుణ గురించి నీ అభిప్రాయం ఏందిరా? నీకు లగ్గమైతే ఇగ మాకు నిశ్చింత” అంది దేవక్క.

“అరుణది మన కులం గాదే” ఏముంటుందో నని నవ్వుతూ అమ్మకేసి చూస్తూ అన్నాడు అరవింద్.

“యాడాదాయే పని చేయవట్టి. గాయింత తెల్వదార నాకు” అంది దేవక్క.

“అమ్మకు, నాన్నకు ఆ వివరాలన్నీ తెల్సన్నా” అన్నాడు తమ్ముడు ఆనంద్.

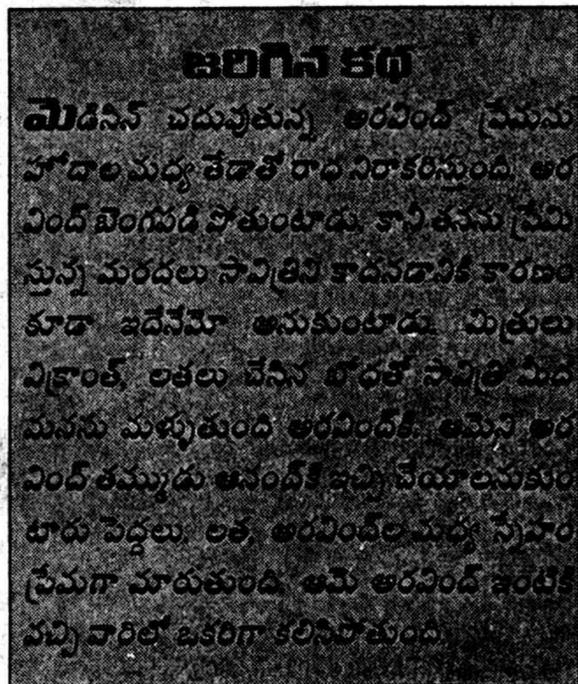
“ఈ కాలంల కులం ఎవలు చూస్తున్నార? కాంతడు లతను చేసుకోలేదా? ఎంతో మంది డాక్టర్లు వేరే కులపోల్లను చేసుకున్నారని నువ్వే ఎన్నోసార్లు చెప్పివి గదర” అన్నాడు తండ్రి చేంద్రయ్య.

అమ్మా నాన్నలకిష్టమైందంటే అరుణ తాననుకున్న దానికన్నా ఎక్కువగా ఇంట్లో కల్పిపోయిందన్న మాట. చిట్టెన్ స్పెషలిస్టు అరుణలో ఎంత వినయం. అయినా తనకు తాను బయటపడకుండా అన్నాడు అరవింద్.

“అయితే అమ్మా! అందరూ కూడబలుక్కున్నారా?”

“నీతోని పెండ్లి జోలి తీసుడే భయమాయె. అరుణ వచ్చిన నాలుగు నెలలకే అనుకువైన పిల్ల అస్పించింది. మన కులం పిల్ల అంత సదువుతే ఎంత నీలుగుడే. డిగ్రీ సదువుతేనే నిర్మలకు ఎంత నీలుగుడు ఉండెనే నీకెరుక లేదా?”

“అమె మనస్సేంద్ తెల్పుకోకుండా గాలిమేడలు కట్టకున్ల” అన్నాడు అరవింద్.

“అడపిల్ల నోరిడిసి చెప్తారా? యాడాది నుంచి ఆ పిల్లను చూస్తున్న. గాయింత తెల్వదా?”

“అమ్మా! వాళ్ళ కల్చర్ వేరు. మన కల్చర్ వేరు. మనది పని చేసికొని బతికే సంస్కృతి. మనది పనిని గౌరవించే సంస్కృతి. నేను వద్దన్నా డాక్టరు తల్లివైనా నువ్వు, మరదలు ఇప్పటికీ బీడీలు చేస్తున్నారు. ఊరికే ఎందుకుండా అనే తత్యం మీది. ఒకరు పని చేస్తే అందరూ కూర్చుని తినే సంస్కృతి వాల్లది. వాల్లకు బీడీలు చేయడమన్నా, పని అన్నా అగౌరవం. చిన్నచూపు. కులం, వంశ ప్రతిష్ఠ అంటూ బాగా అహంకారాలకు పోయే తత్యం వారిది. మరో సారి ఆలోచించుకోన్ల” తన మనసులోని మాట బయటపడకుండా గంభీరంగా అన్నాడు అరవింద్.

“మన ఇంటికి వచ్చే పిల్ల మనకు ముఖ్యం. పిల్ల మంచిది. అమె కులంతోని వాల్ల తత్యాలతోని ఏం పనిరా. మీరిద్దరు డాక్టర్లు కల్పి పని చేస్తే ఇంకో పది మంది మీతోని దావఖాన్ల బతుకుతరు గదర” ప్రేమగా అంది దేవక్క.

కన్నతల్లి కూడా ప్రేమ, పెళ్ళిని పక్కా వ్యాపార దృష్టితోనే చూడడం అరవింద్ కు కాస్త కష్టం వేసింది. తాను కూడా ఇలాగే ఆలోచించాడని గుర్తిచ్చి కొరడా తో కొట్టినట్టు ఒళ్ళు జలదరించింది.

అలా చర్చ సాగి సాగి ముగిసింది.

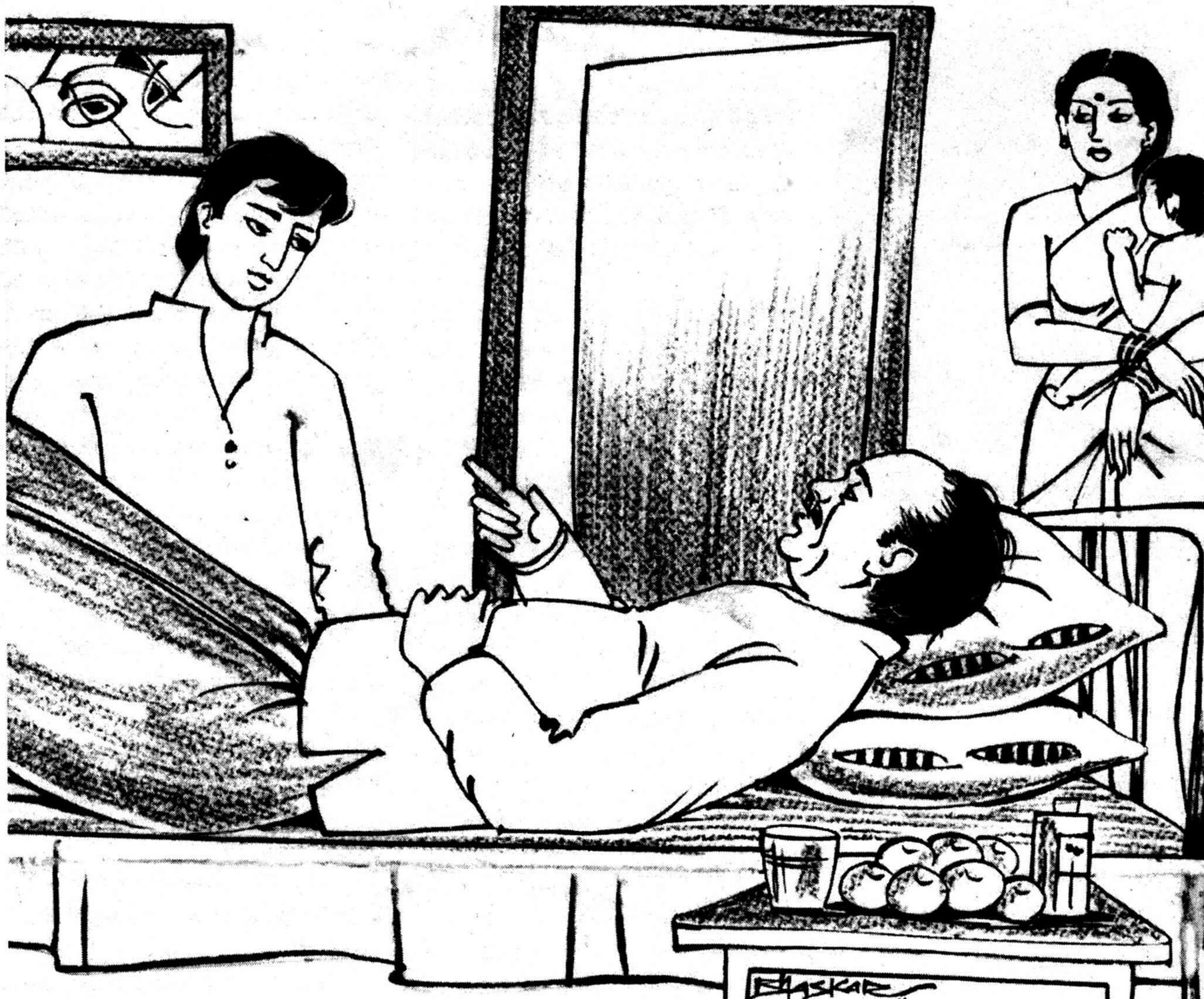
అరవింద్ మౌనంగా అంగీకరించాడని మూడో రోజుకు దేవక్క ద్వారా తెల్సిన అరుణ “అంతా మీ ఆశీర్వచనం అత్తమ్మా” అంటూ పాదాభివందనం చేసింది, దేవక్క హృదయం కాబోయే కోడలి పట్ల ప్రేమతో నిండిపోయింది. ప్రేమగా లేవదీసి గుండెకు హత్తుకుంది.

అరవింద్ చొరవ తీసుకోవాలని అరుణ ఆశిస్తోంది. అరవింద్ లో మార్పులేదు. లోలోపల కలలు కంటూ మనస్సులోనే డ్యూయట్లు పాడుకుంటున్నాడు అరవింద్. అరుణ కూడా అదే పనిలో ఉంది.

వారం తర్వాత నిజామాబాద్ లోని సొంతింటికేళ్ళిన అరుణ ఉత్సాహంతో అరవింద్ విషయం తల్లి చెవిన వేసింది. దయాకర్ రావు ఏదీ చెప్పలేదు. ఆర్థికంగా, వృత్తిపరంగా మంచి సంబంధం అనిపిస్తోంది. కాని కులపరంగా, సాంఘిక హోదా పరంగా వాళ్ళకీయడం చిన్నతనంగా ఉంది.

“నువ్వు సొంతంగా ఇక్కడే ప్రాక్టీసు మొదలు పెట్టు. పెళ్ళి సంగతి తర్వాత చూద్దాం ముందు పది రోజుల్లాకా రాలేనని ఫోన్లో చెప్పేయి” అన్నాడు దయాకర్ రావు.

తండ్రి అంటే ప్రేమతో పాటు భయం ఉన్న అరుణ విలవిలలాడిపోయింది. పది రోజులు అరవింద్ ను చూడకుండా ఉండాలా? రాత్రి పగలూ

పేషంట్లతో బిజీగా ఉండడం అలవాటైన తనకు పది రోజులు ఎంత బోర్. దేవక్క అత్తమ్మ ఫోన్ చేస్తే ఏమని చెప్పడం? “ఆరోగ్యం బాగులేదని చెప్పే కారేసుకుని అత్తమ్మా, అరవింద్ అందరూ ఇక్కడికి పరిగెత్తుకొస్తే ఎట్లా నాన్నా?” అంటూ అమాయకంగా అడిగింది అరుణ.

“ఇక్కడే క్లినిక్ ఓపెన్ చేస్తున్నా అని చెప్పేయి” అంటూ ఇంట్లోంచి ఏదో పని ఉన్నవాడిలా బయటకు నడిచాడు దయాకర్ రావు.

అరుణకు ఏం చేయాలో తోచక తల్లి దగ్గర కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంది.

వారం తర్వాత దయాకర్ రావు ఇంట్లో తుఫాన్ రేపాడు.

“అరవింద్ కు ఒకరు కాదు ఇద్దరు లవర్లున్నారట. ఒకామె రాధ అమెరికా పోయిందట. మరొకామె లత విక్రాంతని పెళ్ళి చేసుకుని కూడా

అరవింద్ తో ప్రేమాయణం సాగిస్తోందట. ఇలాంటి వాడినా నువ్వు ప్రేమించింది?”

“డాడీ! అరవింద్ అలాంటి వాడు కాదు. గిట్టని వాళ్ళెవరో మీకు చెప్పి ఉంటారు.”

“అరుణా! నీవు చిన్నప్పటివేమీ కాదు. కాని ప్రేమ గుడ్డిది. నీకు తెలియని విషయాలన్నీ ఉన్నాయి. మరదలు సావిత్రికూడా అతడు అలవాటని అన్నారు. కాని నేనామాట నమ్మలేదనుకో.”

“ఛఛ! ఏం మాట్లాడుతున్నారు డాడీ! మెడికల్ ప్రాక్టీసు పోటీలో చాతగాని వాళ్ళెవరో క్యారెక్టర్ మీద ఇలాంటి అభిప్రాయాలు వేసి ఉంటారు డాడీ!” ఉక్రోషంగా అంది అరుణ.

అరుణ తల్లి ఏది వాస్తవమో తెల్పుకోలేక ఆలోచనలో పడిపోయింది.

న్యూయార్కునుండి రాధ వచ్చిందని లతకు తెల్సి వారంపైనే అయింది. సిటీకి వెళ్ళడం వీలుచిక్క లేదు. తనకు వీలు చిక్కాక విక్రాంత వెంట

రాలేకపోవడం ఏదో వెలితిగా ఉంది. ఆరేళ్ళ తర్వాత కల్చు కోబో తున్న క్లాసుమేటు రాధను ఇద్దరం కల్చి వెళ్ళి పలక రిస్తేనే బావుంటుందనుకుంది లత. మళ్ళి ఎప్పుడు వీలవుతుందో అని ఒక్కరే మూడేళ్ళ పాపను తీసుకొని కారులో బయల్దేరింది.

హైదరాబాద్ లోని దిల్ సుఖ్ నగర్ కు మలుపు తిరిగి ఎంతో ఉత్సాహంగా ఇల్లు చేరేసరికి రాధ లేదు. ఎటో వెళ్ళింది. లతకు ఒక్కసారిగా నీరసం ముంచుకొచ్చింది. పని మనిషి మంచి నీళ్ళిచ్చి టీ తీసుకు వచ్చింది. లత టీ తాగుతూ ఆ ఇంట్లో ఆరేళ్ళలో వచ్చిన మార్పుల్ని గమనిస్తోంది. పదేళ్ళ క్రితం

ప్రదర్శనల బాటలో రేఖ

ఎందరో అమ్మాయిలు తారలై పోదామనుకుని బాలీవుడ్ కొచ్చినా, తన ఓరచూపుతేనూ, చెదరగట్టే అందంతోనూ వాళ్లందరినీ కోల్డ్ స్ట్రోకేజీకి పంపే సత్తా ఒక్క రేఖకి మాత్రమే ఉంది. అక్టోబర్ లో ప్రపంచ యాత్ర చేసి ప్రదర్శనలు ఇవ్వడానికి బయల్దేరబోతోంది. ఇంతకీ తనతో వెళ్తున్న ఇతర నటీనటులెవరో తెలుసా? మనీషా కొయిరాలా, పూజాబాత్రా, అక్షయ్ కుమార్. (అంతా కావాలైన వాళ్లే). పోతే ప్రీతి జింటాని లైన్లో పెట్టాలని చూస్తోందట రేఖ. (వీరి హడావుడి ఎలావున్నా బ్రిటన్ లో బాలీవుడ్ తారల ప్రదర్శన రద్దు చేయాలని అక్కడి పాకిస్తానీ బృందాలు గొడవ చేస్తున్నాయిట.) దీంతో నిర్యాహకులు ఏం చేయాలా అని తల పట్టుకు కూర్చున్నారుట.

ఫ్యాషన్ గా ఉండిన నాటి అలంకరణ పెద్దగా మారలేదు. అదే ఇప్పుడు క్లాసిక్ గా కనపడుతోంది. మనిషి దృష్టి ఎంతలో ఎంత మారుతుంది అని ఆశ్చర్యపోయింది లత.

సత్తయ్య రావడం చూసి గుర్తుపట్టింది లత. “నమస్కారం అంకుల్! బావున్నారా” అంటూ విమ్ చేసింది లత. కమర్షియల్ టాక్స్ డిప్యూటీ కమిషనర్ గా రిటైరైనా ఆ హుందాతనం అలాగే ఉంది. పైగా వయసుతో పాటు మరింత పెరిగిందనుకుంది లత.

“నన్ను గుర్తు పట్టలేదా అంకుల్! లతను, రాధ క్లాసుమేట్ ను. ఈ ఇంట్లో ఒక కోరస్ పాట మీద డ్యాన్స్ ప్రాక్టీస్ చేశాం. చాలా సార్లు మీ ఇంట్లో భోం చేశాను. నాకు మంచి డ్రెస్సు లేదు. ఈ పాత డ్రెస్సులో నీ పెళ్ళికి రాలేను అంటే రాధ వాళ్ళమ్మ కొత్త పట్టు చీర కట్టుకోమని ఇచ్చింది. తర్వాత నాకే ఇచ్చేసింది. గుర్తుందాండి” నవ్వింది లత. లత కూతురు నవ్య ఆసక్తిగా ఇల్లంతా పరిశీలిస్తూ అవీ ఇవీ ముట్టి చూస్తోంది.

సత్తయ్య మొహంలో బల్బు వెలిగింది. అంతా గుర్తొచ్చి నవ్వాడు. “నీ పేరు లత కదూ! విక్రాంత అనే లెక్కర్రను ఆదర్శ వివాహం చేసుకున్నావు. ఎలా వుంది నీ ప్రాక్టీసు? ఉద్యోగంలో గాని జాయిన య్యావా? ఎంత మంది పిల్లలు?”

“ఒక్కతే పాపండి. అక్కడికి ఆపేద్దాం అని ఉంది. సెకండ్ థాట్ కి ఇంకో రెండేళ్ళు అవకాశం ఇద్దాం. అప్పటికీ ఒక్కరే చాలనిపిస్తే ఆపరేషన్ చేసుకోవచ్చు అని అనుకున్నామండి” అంది లత.

పెద్దాయనతో మాట్లాడడం లతకు కాస్త బెరుకు గానే ఉంది.

“మీ ప్రాక్టీసు బాగా నడుస్తోందా?” మళ్ళీ అడిగాడు సత్తయ్య ఇంకేం అడగాలో తోచక.

‘ప్రాక్టీసు బాగా పిక్ అయింది. అర్థరాత్రిల్లు కూడా నిద్రలేపి పిలుస్తారు. అప్పుడప్పుడు విసుగని పిస్తుంది రెస్టు దొరక్క. ఇప్పుడు సిటీలో ఉన్న వైద్య సదుపాయాలన్నీ కరీంనగర్ లోనే దొరుకుతున్నాయి.’

“దట్స్ గుడ్! కంగ్రాచ్యులేషన్స్!” అన్నాడు గంభీరంగా సత్తయ్య.

కాసేపు ఇద్దరి మధ్య నిశబ్దం. ఆ నిశబ్దాన్ని తొలగిస్తూ అడిగింది లత. “రాధ లేదా అంకుల్? ఎటు వెళ్ళింది? ఎప్పుడొస్తుంది? నేను ఫోన్ చేస్తే ఈ వేళకు ఇంట్లోనే ఉంటారని ఎవరో చెప్పారు.”

సత్తయ్య ముఖంలో విషాదం అలుముకుంది. గోడకున్న ఏదో ఫోటోకేసి చూస్తూ చెప్పాడు సత్తయ్య.

“ఎవరైనా పాత స్నేహితులొస్తున్నారని తెలిస్తే ఒకసారి ఉంటుంది. ఒక్కోసారి ఉండి ఉండి సమయానికి ఎటో వెళ్ళిపోతుంది. స్టేట్స్ కి మళ్ళీ వెళ్ళడం లేదని మీదాకా తెల్పిందనే అనుకుంటాను” అంటూ మళ్ళీ అదే ఫోటోకేసి చూశాడు సత్తయ్య.

లతకు చూచాయగా విన్నది గుర్తుంది. స్టేట్స్ లో పాప పుట్టక రాధ భర్తను కోల్పోయింది. అది యాక్సిడెంటున్నారట. కాని యాక్సిడెంట్, హత్య స్పష్టం కాలేదు. పాపతే అక్కడే ఉందామనుకుంది. భర్తతో గడిపిన జ్ఞాపకాలు ఆమెను ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసేవి. వాతావరణ మార్పిడి కోసం ఇండియా వచ్చింది. ఇక్కడికి వచ్చాక నిర్ణయం మార్చుకుంది. శాశ్వతంగా ఇక ఇండియాలోనే ఉండిపోదల్చుకుంది. ఇంతవరకు తెల్పు తనకు. పాపతే ఇలాగే ఉండిపోతుందా? మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటుందా? వగైరా వివరాలేమీ తెలియవు.

“అరవింద్ ఏం చేస్తున్నాడు, ఎక్కడున్నాడు?” ఏదో గుర్తొచ్చి అడిగాడు సత్తయ్య.

“అరవింద్ ఎం.ఎస్ జనరల్ సర్జన్ చేశాడు. ప్రాక్టీసు బాగా నడుస్తోంది. పెద్ద హాస్పిటల్ ఓపెన్ చేశాడు” అంది లత.

అరవింద్, రాధ ఎంతో గాఢంగా ప్రేమించుకున్నారు. ఆ విషయం సత్తయ్యకు తెలుసు. అరవింద్ చాలా పేదవాడని, తండ్రి నేత పని చేస్తూ అప్పు చేసి చదివిస్తే చదువుకుంటున్న కుర్రాడని తెల్సిన సత్తయ్య తన కూతురుకు ఈ సంబంధం తప్పించాలని, “లతా! అరవింద్ కూ నీకూ పెళ్ళి కుదిరితే ఎంత చక్కని మ్యాచ్” అని మెచ్చుకున్నాడీయన. స్టేట్స్ లో కార్మియాలజిస్టుగా సెటిలైన సంబంధం చూసి రాధను ఒప్పించింది ఈయనే. అయితే అరవింద్ గురించి ఇప్పుడెందుకు ప్రస్తావించినట్టు? అర్థంకాక విస్తుపోయింది లత.

“అరవింద్ కెంత మంది పిల్లలు?” మళ్ళీ అడిగాడు సత్తయ్య.

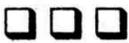
“అరవింద్ కింకా పెళ్ళి కాలేదండీ.”

“అరే! ఇంతకాలం నుండి ఇంకా పెళ్ళి చేసుకోలేదా!” ఆశ్చర్యపోయాడు సత్తయ్య. ఆలోచనలో పడ్డాడతను.

చేసేదంతా చేసి ప్రేమికుల్ని విడదీసి ఏమీ తెలియనట్టు అడుగుతున్న అతన్ని చూస్తుంటే లతకు కోపం వచ్చింది. తనను తాను అదుపులోకి తెచ్చుకొని సౌమ్యంగా అంది లత.

“భగ్గు ప్రేమికుడు కదా అంకుల్! అతను ఎవర్ని మెచ్చట్లేదు” అంటూ బలవంతంగా నవ్వింది లత.

అదీ ఇదీ పిచ్చాపాటి మాట్లాడి టైం చూసుకుంది లత. రాధ ఇక రాదని నిశ్చయించుకొంది లత. “మరి వెళ్ళానంకుల్, నేను వచ్చి వెళ్ళానని చెప్పండి. వస్తాను” అంటూ పాపను తీసుకొని సెలవు తీసుకుంది లత.

“హలో అరవింద్! నేను లతను మాట్లాడుతున్నాను. ఇండియన్ మెడికల్ అసోసియేషన్ నేషనల్ సెమినార్ లో మీరేదో పేపర్ సమర్పిస్తున్నారట, కంగ్రాచ్యులేషన్స్” అంది ఫోన్ లత.

“ఎవరన్నారు?” నవ్వుతూ అన్నాడు అరవింద్.

“ఇంకెవరు విక్రాంత చెప్పాడు. నిజమే కదా! అడ్వాన్స్ కంగ్రాచ్యులేషన్స్! ఇంతకూ మీ సెమినార్ పత్రం సారాంశం తెల్పుకోవచ్చా? ఇఫ్ యూ హావ్ నో అబ్జక్షన్” నవ్వుతూ అంది లత.

“థాంక్స్ లతా! భారతీయ సంప్రదాయక శస్త్ర చికిత్స విధానాలు, వైద్య పద్ధతి - వర్తమాన అవస

రాల్లో వాటి పాత్ర, అభివృద్ధి” అన్నాడు అరవింద్.

“అద్భుతమైన టాపిక్. మీ పేపర్ పెద్ద సంచలనం సృష్టిస్తుందనుకుంటాను. గడ్డలు కోసే మంగలి వాళ్ళ వైద్యం గురించి, చీరుకుపోతే పెట్టే నల్లాలం పసరు, వంటి నాటు వైద్యాల్ని గురించి కూడా మీ పేపర్లో చర్చిస్తారా?”

“వైనాట్! తప్పకుండా. నా లక్ష్యం కూడా అదే. వేల ఎళ్ళుగా భారతీయులు యుద్ధాల్లో, యాక్సిడెంట్లలో ఉపయోగించిన వైద్యం, శస్త్ర చికిత్స విధానాలు - వాటి మంచి చెడ్డలు అన్నీ చర్చిస్తున్నాను. దానివల్ల ఆనాటి ప్రజల ఆరోగ్య స్థాయి, జీవన ప్రమాణాలు, అవగాహన కూడా తెల్సి వస్తాయి” అన్నాడు ఉత్సాహంగా.

‘ఇలాంటి టాపిక్ మీద నీ దృష్టి ఎలా పడింది.’

“మా తాత అంటే మా తల్లి తండ్రి గొప్ప ఆయుర్వేద వైద్యుడు. నిజాం రాష్ట్రంలో యాభయి ఎళ్ళ క్రితం దాకా ఏడు వేల మంది ప్రభుత్వ గుర్తింపు పొందిన ఆర్.ఎం.పి ఆయుర్వేద వైద్యుల్లో ఆరు వేల మంది పద్యశాలీలే. అలోపతి వైద్యం ప్రాచుర్యంలోకి రావడంతో వాళ్ళ ప్రాక్టీసు పడిపోయింది. బతుకు చితికిపోయింది. అందులో మా తాత కుటుంబం ఒకటి. బట్టల మిల్లులోచ్చి పద్యశాలీల కులవృత్తిని దెబ్బ తీశాయి. బతుకుదెరువు కరువైంది. అలోపతి వచ్చి దెబ్బ తీసింది కూడా పద్యశాలీల బతుకుల్నే. వాళ్ళ బతుకులు శిథిలమై మన బతుకులు బాగు పడుతున్నాయి. మన పూర్వీకుల వారసత్వ వైద్య సంపదను వెలికితీసి తిరిగి ప్రజల పరం చేయాలన్నది నా సెంటిమెంటు. ఇవన్నీ విక్రాంత నీకు చెప్పే ఉండాలే?”

“అతను చెప్పే గదా తెల్సింది. నిజాం రాష్ట్ర రాజ వైద్యుడు హాకీం నారాయణ దాసు రాధ అమ్మమ్మకు అన్నయ్యవుతాడట గదా!”

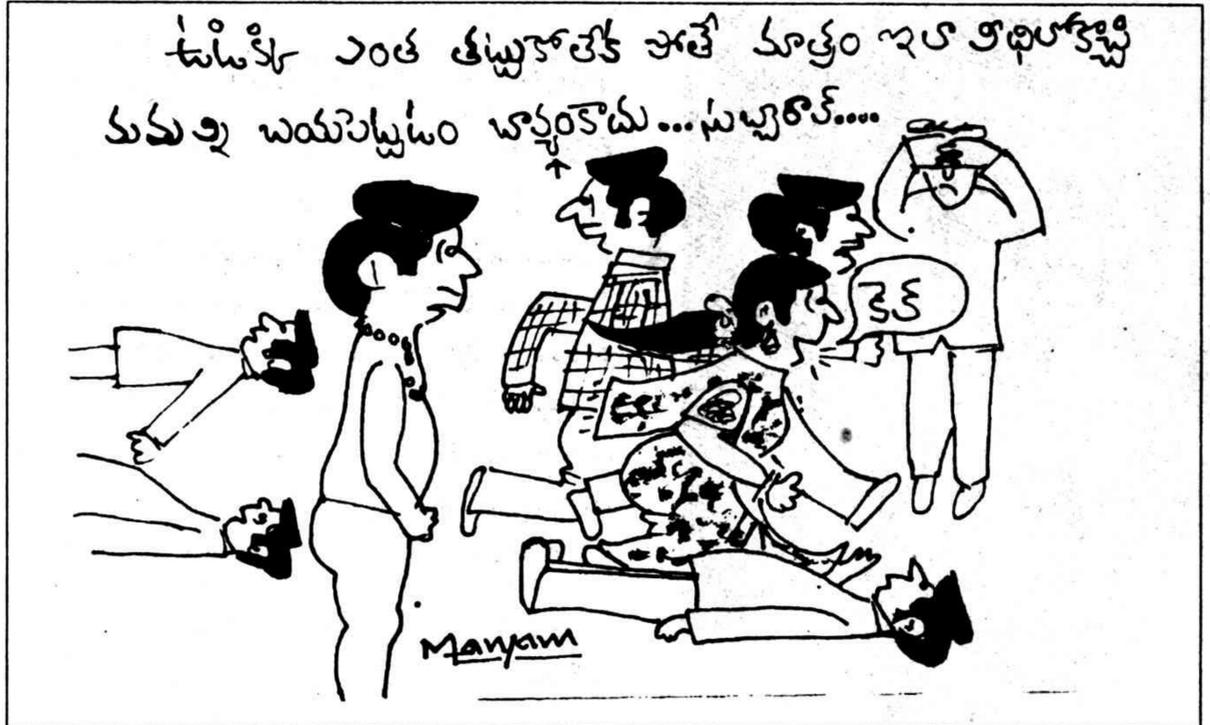
“భలే మాటలు నేర్పావే?” నవ్వాడు అరవింద్.

“థాంక్స్! అన్నట్టు సత్తయ్య అంకుల్ గుర్తున్నాడా? ఈ మధ్య నిన్ను చాలాసార్లు గుర్తు చేశాడు. అలా చేసిందానికి పశ్చాత్తాప పడుతున్నట్టున్నాడు. నువ్వు రాధను పలకరించి రావడానికి వెళ్తానంటూ ముఖం చాటు వేస్తున్నావేంటి?”

“అదేం లేదు లతా! అర్జంటు కేసుల్లో బిజీ. జనరల్ మెడిసిన్ వాళ్ళకు లాగా సర్జన్లకు టైం మన చేతిలో ఉండదని నీకు తెలియదా? గైనకాలజిస్టువి. ప్రసూతులు, ఆపరేషన్లతో నీకూ అంతేగా!”

“అవుననుకో. కాని రాధ ఇండియావచ్చి రెండు నెలలైపోయింది. ఒక్కసారైనా కల్సి రావాల్సింది. బాధల్లో ఉన్న వారిని ఓదార్చడం బాధ్యత కదా!”

అరవింద్ ఊ కొద్దూ మానం వహించాడు. ఏవేవో

గుర్తించాయి. ఏదో చెప్తామనుకుని ఆ ఏం లేదు. మంచిది ఉంటానంటూ కట్ చేశాడు అరవింద్.

బాధ! ఎవరికి బాధ! ఆమె బాధల పట్టేస్తుంది చాలా? ఎదుటి వారి బాధల పట్ల ఆమె స్పందించింది ఏపాటి? అమెరికా నుండి తనకెప్పుడైనా ఫోన్ చేసిందా? తనను అసలు గుర్తుంచుకుందా? తన గురించి ఆమెకు బాధమీ లేనప్పుడు ఆమె గురించి తాను బాధపడాలా! ఆమెను ఓదార్చాలట. కావచ్చు. కానీ తనని ఓదార్చాలని ఆమె ఏనాడూ అనుకోలేదే. డబ్బు హోదా పెరిగాక తనను అసలు మనిషిలా గుర్తించిందా? డబ్బు హోదా ఉన్న వాళ్ళకు కష్టాలోస్తే పేదలు మాత్రం స్నేహం అనీ, క్లాసుమేటు అనీ, రకరకాల పేర్లతో సాయం చేయాలా? చేసి చేసి తిరిగి వారు కోల్పోయిన సుఖాలను, హోదాలను సమకూర్చే సాధనాలై తాము సమీధలుగా మిగిలిపోవాలా?

లత ఏదేదో చెప్తుంటే ఊ కొత్తున్న వాడల్లా మళ్ళీ అడిగేసరికి ఏంటీ సరిగ్గా విసపడట్లేదు అన్నాడు అరవింద్. “అది సరే గానీ మీ హాస్పిటల్ అనస్థటిషియన్ గా ఎవరోస్తున్నారా? అప్పుడప్పుడు అర్జంట్ కేసులకు నాక్కూడా కావాలి.”

“లతా! నాక్కూడా కష్టంగా ఉంది. నాలుగు ప్రయివేటు హాస్పిటల్స్. ఒక్కడే అనస్థటిషియన్. చాలా ఇబ్బందిగా ఉంది. వస్తానన్న టైంకు రాడు. అన్నీ రెడీ చేసి ఎదురుచూడడం. అటు పేషెంట్ల బంధువులకు టెన్షన్. ఇటు మనం చాలా రిస్కు ఫేస్ చేయాల్సి వస్తోంది.”

“రాధను పిలిస్తే ఎలా ఉంటుంది? కొత్త పరిసరాల్లో పడి కాస్త తేరుకుంటుంది. ఏమంటావు?”

అరవింద్ ఉలిక్కిపడ్డాడు. “ఏంటి రాధనా? నా హాస్పిటల్లోనా?” ఎందుకో అరవింద్ గుండె లబ్

డబ్బుమని కొట్టుకుంటూ వేగం హెచ్చింది.

“పర్మనెంటుగా కాదులే. కొద్ది రోజుల కోసం. విజిటింగ్ అనస్థటిషియన్ గా అర్జంట్ కేసుల్లో పిలిపించుకోవచ్చు. కొంతకాలం రాధను మా ఇంట్లో ఉండమని కోరుదామనుకుంటున్నాను. నీ అభిప్రాయం?”

“ముందు విక్రాంతని అడిగావా?”

“విక్రాంతే ఈ సూచన చేశాడు. నీ అభిప్రాయం కూడా కావాలి.”

“నేను ఆలోచించి చెప్తాను. ముఖ్యంగా అమ్మా నాన్నలను అడగాలి.”

లత ఫోన్లో నవ్వింది. ఇందులో నవ్వుడానికే ముందో, పేదవాళ్ళయిన తమ అమ్మా నాన్నలంటే లతక్కూడా ఇంతచిన్న చూపేమిటో అర్థంకాదు అనుకున్నాడు అరవింద్.

“అరవింద్! రాధ మీ ఇంటి కోడలుగా రావట్లేదు. ఫ్రెండ్ గా డాక్టరుగా వస్తుంది.”

అరవింద్ ఇబ్బందిగా ఫీలయ్యాడు. తన ప్రేమను నిరాకరించిన రాధను క్షమించాల్సిన స్థాయికి వచ్చాక ఎందుకో క్షమించలేకపోతున్నాడు. ఎప్పుడో లత అన్నట్టు ఇది మగ అహంకారమా?

లత ఫోన్ పెట్టేశాక అరవింద్ తీవ్ర ఆలోచనలో పడ్డాడు. లత ఆలోచనలో వాస్తవికాంశం ఉండొచ్చు. కాని ఇదే ప్రతిపాదన నిర్మల విషయంలో ఎందుకు చేయలేకపోయింది.

నిర్మల భర్తపోయి మూడేళ్ళవుతోంది. భర్తపోయిన వాళ్ళను చేసుకోవాలి వస్తే నిర్మలనే చేసుకోవడం కనీస బాధ్యత. వాళ్ళ నాన్న నారాయణమామ పెట్టిన పెట్టుబడితోనే తాను మెడిసిన్ పూర్తి చేయగలిగాడు. నిర్మలను పెళ్ళి చేసుకో అని అడిగితే అప్పుడు తాను అదే కట్నం ఇచ్చి తమ్ముడికివ్వచ్చు

సినిమాలోకి రాను - శ్రీదేవి

అమితాబ్ తో ఆదిత్య చోప్రా 'మొహబ్బత్'లో నటిస్తున్నాననీ, సినిమాలోకి తిరిగి వస్తున్నానంటూ కొందరు చెప్పడాన్ని 'అంతా ఆబద్ధం - దాంట్లో నిజం లేదు' అంటోంది శ్రీదేవి. నేను సినిమా రంగంలోకి మళ్ళీ అడుగు పెట్టను (ఇంటిపోరుతోనే సతమత మవుతుంటే, సినిమా గొడవలెందుకు) అని ఘంటా పథంగా చెబుతోంది. అయితే నేనే కావాలి అని ఎవరన్నా వస్తే మాత్రం తప్పక ఆలోచిస్తానంటోంది. (నీవే కావాలి అంటూ ఎవరైనా ట్రై చేయండి - చూద్దాం)

అని ఆ కట్టుతో ఇంటర్ తప్పిన తమ్ముణ్ణి షాపు పెట్టించి పెద్ద సేటును చేయచ్చు గదా అని అడిగాడు. నారాయణ మామ అహం దెబ్బతిని నిర్మలకు మరీ తొందరపడి పెళ్ళి చేశాడు. నిజానికి అలా తొందరపడి ఉండకపోతే తాను నిర్మలను పెండ్లి చేసుకొనేవాడేమో. నారాయణ మామ ఆ అవకాశం ఇవ్వలేదు.

నిర్మల భర్త మదన్ ఎంతో సిన్సియర్. అయితే మరీ ఇంత సెన్సిటివ్ అని అతను ఆత్మహత్య చేసుకునే దాకా ఎవరికీ తెలియదు. రెండుసార్లు అయ్యేయన్ పాసైనప్పటికీ ఇంటర్వ్యూలో కావాలని పడగొట్టారని కనీసం గ్రూప్ వన్ లోనైనా న్యాయం జరుగుతుందనుకుంటే అంతకన్నా హీనంగా పలుకుబడి, వైరవీలు. ఖచ్చితంగా వస్తుందనుకున్న గ్రూప్ వన్ కూడా మిస్సవడంతో తట్టుకోలేకపోయాడు. నిర్మల అయిదో నెల క్యారియింగ్ అనైనా చూడకుండా అర్థాంతరంగా నిష్క్రమించాడు. అదంతా గతం. ఇదంతా తెల్సిన లత నిర్మలకూడా ఒక కొత్త జీవితం ఇవ్వాలి అని ఇన్నేళ్ళుగా ఎందుకు ప్రస్తావించలేకపోయింది?

ఈ ఆలోచనల్లో అరవింద్ మనస్సుంతా వికలమైంది. ఎప్పుడూ కలవారి కష్టాలే కష్టాలుగా గుర్తొస్తాయా? పేదవారికి అవే కష్టాలు వస్తే గుర్తురావా? ఫేర్ కాపీ రాస్తున్న సెమినార్ పేపర్ ని మూడ్ చెడిపోయినట్టయి పక్కన పెట్టి లేచాడు అరవింద్.

అరుణని ఫోన్ చేసి అర్జంటుగా పిలిపించుకోవాలి అనుకున్నాడు అరవింద్. అరుణే ఫోన్ చేసింది. అరవింద్ కంఠం విని పులకించి పోయింది. నాన్న లేడు. ఇదే సరైన సమయం అని అమ్మకు చెప్పి వెంటనే బయల్దేరింది.

అరుణకు కాస్త ఇంగ్లీషు బాగా వచ్చు. ఏవేవి సంక్లిష్టం చేసి, ఏవి చర్చించాలో చెప్పి సెమినార్ పేపర్ ఫేర్ కాపీ చేయమని ఇచ్చాడు అరవింద్. అరుణ రాకతో దేవక్క, చంద్రయ్య ఆసుపత్రి సిబ్బంది, పేషెంట్లు, సావిత్రి ఎంతో సంతోషించారు.

లత విక్రాంతలతో పాటు ఈసారి అరవింద్ రావడం సత్తయ్యకు సంతోషం కలిగించింది. అతనికి రాధ పట్ల గల ప్రేమను తేలికగా తీసుకొని అవమానించి పంపిన విషయం గుర్తొచ్చి సత్తయ్యకు అరవింద్ తో మాట్లాడానికి మొహం చెల్లలేదు. అరవింద్ వెంట వచ్చిన అరుణను అతని శ్రీమతేమో అని ఆశ్చర్యంగా చూశాడు సత్తయ్య. రాధ కూడా అరుణను ఆసక్తిగా చూసింది.

లత అరుణను పరిచయం చేసింది. "డాక్టర్ అరుణ. చిల్డ్రెన్ స్పెషలిస్టు. నిజామాబాద్ నేటివ్. ప్రస్తుతం జగిత్యాలలో అరవింద్ హాస్పిటల్ లో పనిచేస్తోంది."

రాధ అరుణను విషే చేసింది. కుశల ప్రశ్నలయ్యాక ఊసుపోక అడిగాడు విక్రాంత, "రాధా! అమెరికన్ లైఫ్ అద్భుతంగా ఉంటుందంటారు. ఆరేళ్ళలో మీకెలా అనిపించింది?"

అవన్నీ గుర్తు చేసికోవడం ఇష్టంలేనట్టుగా విషాదంతో ఇబ్బందిగా చూసింది రాధ. లతకూడా అడిగే సరికి వేదాంత ధోరణిలో అంది రాధ.

"ఎవరికోసం బతుకుతున్నామో, ఎందుకోసం బతుకుతున్నామో ఆలోచించుకొనే టైం లేనంత వేగంగా అక్కడి జీవితం సాగుతుంది. ఎవరో అన్నట్టు అది యవ్వన కాలదేశం. జీవితంలోని మిగతా దశలకు అంతగా పనికిరాదు. ఆ వే ఆఫ్ లైఫ్ ను, స్టాండర్డ్ ఆఫ్ లివింగ్ ను తట్టుకోవడం కష్టం."

"అక్కడ కాంట్రాక్టు మ్యారేజెస్ ఉంటాయట గదా!" అరుణ అమాయకంగా అడిగింది.

"మన భారతీయుల్లో అలాంటివేమీ లేవు. మన

వాళ్ళు అక్కడ కూడా ఇలాగే ఉంటారు. విడాకులు సెకండ్ మ్యారేజీ మాత్రం ఇక్కడంత కష్టం కాదు. ఇక్కడంత తప్పు కాదు."

"ఇక్కడ కూడా బిల్ మిడిల్ క్లాసులో అవి మొదట్నుంచీ ఉన్నాయి. వాటిని వాళ్ళు ఎప్పుడూ తప్పుగా భావించలేదు. మా అమ్మకు నేను సెకండ్ మ్యారేజీ కూతుర్ని మీకు తెలుగుగా! అయితే ఈ మేన్ స్ట్రీం మీడియా సృష్టిస్తున్న సంస్కృతిని అడాప్టు చేసుకొని సాంస్క్రిటిజ్ అవుతూ ఇప్పుడు తప్పని కొందరనుకుంటున్నారు. మరో వైపు ఫెమినిస్టులు దాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నారు. దీనికి బదులుగా మన పూర్వీకుల తల్లి సంస్కృతిని, మాతృస్వామిక వ్యవస్థని హైలైట్ చేస్తూ మేన్ స్ట్రీం కల్చర్ గా మీడియాలో చూపించగలిగితే ఫెమినిజంకన్నా వంద రెట్లు శక్తితో అద్భుతాలు సృష్టించవచ్చు" అంది లత.

"అబ్బ! ఇక్కడ కూడా నీ ఫెమినిస్టు లెక్కర్లు దంచడం మొదలెట్టావా" నవ్వుతూ విసుక్కుని, రాధని అడిగాడు విక్రాంత.

"రాధా! లత లెక్కర్లకేంకానీ మీ అత్తగారి తరపు వాళ్ళు ఇప్పుడు మీ పట్ల ఎలా ఉన్నారు. ఐ మీన్..." ఆ వాక్యం ఎలా పూరించాలో తేచక ఆగిపోయాడు విక్రాంత.

"అన్నయ్యా! నాకు వాళ్ళతో అంతగా అటాచ్ మెంట్ పెరగలేదు. పెళ్ళయ్యాక ఏడాదిలోపే స్టేట్స్ కి వెళ్ళాను గదా! వేళ్ళే దాకా ఏ కొద్ది రోజులో తప్ప ఆ ఏడాది కూడా మా ఇంట్లోనే ఉండిపోయాను" అంది రాధ.

"ఐ మీన్ మీ కుటుంబ సంబంధాలు కాదు, వారితో మీ ఆర్థిక లావాదేవీలు ఎలా ఉన్నాయి, నామినీగా..." అంటూ అర్థోక్తిగా అడిగాడు విక్రాంత.

"ఓ అదా అన్నయ్యా! నామినీగా నా పేరే ఉంది. దాంతో అతను చనిపోయాక చాలా పెద్ద గొడవైంది. వాళ్ళది జాయింట్లు ఫ్యామిలీ. ఆయనొక్కడే ఇన్ కం సోర్స్. అందరి చదువులు, అవసరాలకు మేమే పంపేవాళ్ళం. వాళ్ళ చిన్న కూతురు, అంటే మా చిన్నాడపడుచుకు ఒక పెద్ద సంబంధం నిశ్చయమైనాక ఇలా జరిగింది. ఇవన్నీ నాన్న చూసుకున్నాడు. లీగల్ గా అన్నీ నీకే చెందుతాయని నాన్న పట్టుబట్టాడు. అతనే పోయాక డబ్బు గురించి నాకు ఆసక్తి పోయింది. పైగా నాకన్నా వాళ్ళకే డబ్బు ఎంతో అవసరం. మూడింట రెండొంతులు వాళ్ళకే ట్రాన్స్ ఫర్ చేస్తూ అగ్రిమెంట్లుపై సంతకాలు జరిగాయి. ఇదంతా పూర్తయ్యేసరికి వాళ్ళతో అటాచ్ మెంట్ ఆ కాస్తా లేకుండా పోయింది. లత ఇంతకు ముందు వచ్చినప్పుడు ఈ గొడవలవల్లే మనసంతా ఏదోలా ఉంది. ఇప్పుడవన్నీ గత జన్మ విషయాలు. ఆ

విషయాలు వదిలేసి వేరే ఏదైనా మాట్లాడుకుందాం ప్లీజ్' విషాదంగా నవ్వే ప్రయత్నం చేసింది రాధ.

“అంటే ఇప్పుడు నువ్వు కొత్త జన్మ ఎత్తి మళ్ళీ కొత్త జీవితం జీవించడానికి నిర్ణయించుకున్నావు. నువ్వు తొందరగా కోలుకున్నందుకు నాకు సంతోషం గా ఉంది.”

“పాపకు వాళ్ళ డాడీతో బాగా అలాచమెంట్. ఎప్పుడూ డాడీ కావాలని ఏడుస్తూ ఉంటుంది. ఎక్కణ్ణించి తేను? ఎలా సముదాయించను? ఎలా చిక్కి పోయిందో చూడండి” అంటూ కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంది రాధ.

అరుణ ఆప్యాయంగా ఆ పాపకేసి చేతులు చాచింది. ఎత్తుకుని ముద్దు పెట్టుకుంది. “అప్పుడే పాపకు ఎనీమియా (రక్తహీనత). న్యూట్రీషన్ ఫుడ్ తినిపించాలి” అంది అరుణ.

“విన్నావా లీనా! అంటే ఏం చెబుతోందో. ఇక నుంచి అన్నం తింటావుగా!” అంటూ అడిగింది రాధ. అలాగే అని తల ఊపింది లీనా.

అరవింద్ కు లీనా రాధ చిన్నప్పటి ఫోటోలా ఉందనిపించింది.

అందరూ అక్కడే భోంచేశారు.

“రాధా! కొంతకాలం నాతో వచ్చేయ్యి. విక్రాంత్ వారానికి రెండ్రోజులే ఇంట్లో ఉంటాడు. నీవు నాకు తోడుగా ఉన్నట్టుంటుంది. నీక్కూడా పరిసరాలు ఛేంజయి ఫ్రెష్ గా ఉంటుంది. పాత జ్ఞాపకాల్లో ఉంటే కొత్త జీవితం గెల్చుకోవడం సాధ్యం కాదు” అంది లత.

లెక్చరర్ గా తన లోకం తనది అనుకున్నాడు విక్రాంత్. లతకు తాను ఏనాడూ ప్రాఫెషనల్ గా తోడు కాలేకపోయాడు. “ఇద్దరు డాక్టర్ మృత్యుతో మీ ప్రాక్టీసు మూడు పువ్వులు ఆరు కాయలవుతుంది” అంటూ నవ్వాడు విక్రాంత్.

ఎంతో ఒత్తిడిమీద రాధ సరేనంది. సత్తయ్యకు కాస్త సంతోషం అనిపించింది. సాయంత్రమే తమతో పాటు రాధను బయల్దేరదీసింది లత.

□ □ □

అరుణతో రాధ ఏదో చెప్తోంది. ఆసిస్టెంటు బాయ్ డోర్ తీసి, “నిర్మల మేడం వచ్చింది సార్. రమ్మంటారా?” అంటూ అడిగాడు అరవింద్ ని. పంపమన్నట్టు తల ఊపాడు అరవింద్.

చంకలో పాపతో చిక్కిన శరీరంతో ప్రవేశించిన నిర్మల అందరికీ నమస్కరించింది. అరుణకు చూపించమన్నాడు అరవింద్. అరుణ అవీ ఇవీ పరీక్షలు చేసింది.

“ఇంత చిన్న పాపకు వస్తున్న నొప్పి అపెండి సైటిస్ అయి ఉండదు. ఏదో పడని వస్తువు తిన్న

మెగా 'మూవీ'

మెగాస్టార్ ఒక్కసారిగా హాల్వుడ్ హీరోల సరసన చేరిపోయాడు. డగన్ జెర్రీ డైరెక్షన్ లో 'థీఫ్ ఆఫ్ బాగ్డాద్' లో నటిస్తూ మెగా చిరు అభిమానులను ఆనంద డోలికల్లో ముంచెత్తు తున్నాడు. కొన్ని వేల మిలియన్ డాలర్ల బడ్జెట్ తో నిర్మిస్తున్న ఈ చిత్రం హాల్వుడ్ ని ఏ మలుపు తిప్పనుందో అని అనుకుంటున్నారు సినీ పండితులు.

ట్టుంది. మీరేం కంగారు పడకండి” అంటూ మందులు రాసింది అరుణ.

“కాసేపు కూర్చో” అంటూ అరవింద్ రాధను నిర్మలకు పరిచయం చేశాడు. నిర్మలను రాధకు పరిచయం చేశాడు.

“రాధా! నేను వీళ్ళ డాడీ పెట్టిన పెట్టుబడితోనే చదువుకోగలిగాను. అఫ్ కోర్స్ వడ్డీతో సహా ఇచ్చేశాను నుకో. అయినా అలా వడ్డీకైనా నమ్మి ఇచ్చేవాళ్ళు కూడా కావాలి గదా! స్టేట్స్ లోని కార్మియాలజిస్టుతో నీ పెళ్ళి సెటిలైందని నాతో దాచకుండా వెంటనే చెప్పేసి ఉంటే నేను ఈ నిర్మలనే పెళ్ళి చేసుకొని ఉండేవాడిని. అట్లా నీతో పెళ్ళికాకుండా పోయింది. నిన్ను చూసుకొని నిర్మలను వద్దంటే ఇటు నిర్మలతో పెళ్ళికాకుండా పోయింది” అంటూ వేదాంతిలా నవ్వాడు అరవింద్.

జరిగిపోయిన వియాలను అంత స్పృర్తివ్ గా చెప్పున్న అరవింద్ కేసి గౌరవంగా చూసింది నిర్మల. అరవింద్ లో ఎంత హృదయ సంస్కారం. కాని తానప్పుడు అరవింద్ ను తమ వద్ద పనిచేసే పనిమనిషి కొడుకన్నంత తేలికగా చూసింది. తనకంత గర్వం ఎందుకుండిందో.

“నేను అప్పుడు చాలా గర్విష్టంగా ఉండేదాన్ని లెండి” నిర్మల పేలవంగా నవ్వింది.

□ □ □

ఏదో పార్టీ టికెట్ సంపాదించి ఎమ్మెల్యేగా పోటీ చేసి అయిదు వేల ఓట్ల తేడాతో ఓడిపోయేసరికి నారాయణ సేటు కొడుకు శ్రీనివాస్ దివాలా తీసినంతప నైంది. రాజకీయాల్లో తిరగడంతో వ్యాపారం కుంటు పడింది. ఇటు చూస్తే నిర్మల బతుకు ఇలా అయి పోయింది. అరవింద్ ప్రోత్సాహంతో అతని తమ్ముడు అరవింద్ శ్రీనివాస్ కు కుడిభుజంలా తిరిగాడు. మెడికల్ పాపులో ఇప్పుడు పూర్తిగా చంద్రయ్యే కూర్చుంటున్నాడు. ఎంతో కష్టపడి సాధించిన అభివృద్ధి నుంచి వెనక్కి మళ్ళినట్టనిపిస్తోంది నారాయణకు.

బి.పి పెరగడంతో నారాయణను అరవింద్

హాస్పిటల్ కు తరలించారు. డాక్టర్ రాధతో అరవింద్ ఇలా అన్నాడని నిర్మల చెప్పిం తర్వాత నారాయణ మనస్సు ఎలాగో అయింది.

“నారాయణ మామ తొందరపడకపోతే నేను నిర్మలనే చేసుకొనేవాడిని” అని అరవింద్ నిర్మలతో అన్నమాటలోని అంతర్ధారం ఏదేదో ఊహించాడు నారాయణ.

తన పక్కనే కూర్చుని అరవింద్ తనను పరీక్షిస్తుంటే నారాయణ సేటు కళ్ళల్లో నీళ్ళు.

“మామా! కంగారేమీ లేదు. నార్మల్ గానే ఉంది. టెన్షన్ పెట్టుకోకండి” అన్నాడు అరవింద్.

నారాయణ సేటు మంచం పక్కన నిర్మల పాప నెత్తుకొని కూర్చుంది. నాన్న కన్నీరెందుకో నిర్మలకు తెలుసు. అరవింద్ కు తెలియదు.

“బతుకుతానో లేదో” రెండు చేతులు జోడించాడు నారాయణ. అతని ప్రార్థన అర్థం వేరు.

చంద్రయ్య, దేవక్క ధైర్యం చెప్పారు. ఎందరెందరో చూడ్డానికి రావడంతో హాస్పిటలంతా మూడు రోజులు సందడిగా మారిపోయింది. నాలుగో రోజు సినీకి తరలించారు. అంబులెన్స్ సిద్ధిపేట చేరక ముందే సినీకి వెళ్ళాళ్ళిన అవసరం తీరిపోయింది. నిర్మల దుఃఖానికి అంతులేదు. ఒక ఎమ్మెల్యే తండ్రిలా ఎందరెందరో పురప్రముఖులు, ఎంతో మంది కులసంఘ నాయకులతోను నారాయణ సేటు శవయాత్ర సాగింది. శ్రీనివాస్ అగ్గి పట్టుకొని ముందు నడిచాడు. నారాయణ శవాన్ని అరవింద్, ఆనంద్, చంద్రయ్యలతో ఎవరెవరో పోటీలుపడి భుజం మార్చుకున్నారు.

(ఇంకా వుంది)